

ISTÓK ANNA

a nélkülöd

annyi mindent akartam elmesélni
az esernyőmért mentem vissza de téged
sem találtalak. sötét és zárva
minden egyetlen hosszú ó
magába fordul vissza
csak az elfogyasztott vodka szelleme kísért
haza. ezt már régen is irigyeltem
te mindig hamarabb józanodsz ki
belőlem. megint cincálhatom amit hagytál
egy jelentésnyire lemaradok.
az út mentén elszórt
mondataink elkésett
taxi keresi utasát.
a kocsma az út a padok a hátsó
ülés a híd a hajléktalan az eső
a birtok a jel a mód az utó a
névmás. annyi minden
fér bele egyetlen féldeci
tömény vonzatába

fosztóképző

lánycéce falára firkált monogramok
fiókba rejtett kulcs
nem zár még semmit
tárgytalanul indul a szerelem
ruhaujjba rejtett pírral
elkapkodott tapogatózás
az első csók még nem is nyeltes
betetted walkmanbe a Beatlest

lefeküdtél és vártad a nirvánát
vagy a telefonhívást
majdnem ugyanaz
először érezted most már meghalatsz
keményebb rockot is csak később hallgattál

az igazi egy vodkaszagú éjszakán érkezett
akkor persze nem jutott eszedbe az elmúlás
a vágy kitart éveken keresztül
ilyen a beteljesületlen halál
gondolom ezért kefél mindenki

melyik csúcs mögé bújik el
míg végre elpárolog a *teen spirit*
völgyben borongós ködfolt
elindulhatsz felfelé
lábad nem remeg
pulzusod lassul
fényben fürdesz
orgazmus ez is

LŐRINCZ TAMÁS: AKT NÖVÉNNYEL